

**TILSYNSUTVALGET
FOR DOMMERE**

KLAGE FRA A PÅ DOMMER B, X LAGMANSRETT. SAK NR 41/05.

Tilsynsutvalget for dommere har i møte 27. juni 2005 truffet vedtak i ovennevnte sak.

Vedtaket er truffet av følgende medlemmer: Kari Mjølhus, Trine Buttingsrud Mathiesen, Eva Nygaard Ottesen, Helen Bjørnøy og Inger Lise Gjerv. De tre siste har møtt som personlige vararepresentanter for Jon Høyland, Halvor Kjølstad og Wenche Frogn Sellæg som alle hadde forfall.

Tilsynsutvalgets leder, Anne Lise Rønneberg i Borgarting lagmannsrett, har fratrudd som inhabil i saken, og Kari Mjølhus, Hålogaland lagmannsrett, har trådt inn i hennes sted.

Ved brev av 17. april 2005 har A inngitt klage på dommer B ved X lagmannsrett. Klagen er forelagt dommer B som har avgitt uttalelse i brev av 3. mai 2005. A har kommentert dommerens uttalelse i brev av 13. mai 2005.

Saksforholdet er i korthet følgende:

I brev av 29. november 2004 henvendte A seg til X lagmannsrett ved dommer B, med anmodning om å få oversendt kopi av en nærmere angitt kjennelse.

Den angjeldende kjennelse gjaldt opphevelse av en ilagt rettergangsbot overfor en advokat som under hovedforhandlingen i en større sak for Y tingrett forlot retten sammen med sine parter etter flere forgjeves forsøk på å få utsatt saken.

A var blitt kjent med at det forelå en slik kjennelse gjennom en artikkel i hvor lagmannsrettens avgjørelse var omtalt. Det fremgikk av den nevnte artikkelen at retten uttrykte forståelse for at det ble for kort tid for vedkommende advokat til å sette seg inn i saken da fullmektigen som brakte saken med seg, sluttet rett før hovedforhandlingen.

A hadde som tidligere advokatfullmektig for denne advokaten vært engasjert i den angjeldende tvistesaken. A mente ut fra avisartikkelen at "kjennelsen syntes å involvere" ham og henvendte seg til X lagmannsrett for å få oversendt avgjørelsen.

Da dommer B ikke besvarte A's brev av 29. november 2004, anmodet A i brev av 14. februar 2005 Høyesterett om å instruere lagmannsretten om å oversende ham kjennelsen. I brev fra X lagmannsrett av 21. februar 2005 opplyste dommer B at det ikke forelå en slik kjennelse som A etterspurte, og beklaget at hans brev ikke var blitt besvart tidligere. I nytt brev av 28. februar 2005 ba A lagmannsretten om å bekrefte eller avkrefte sannheten i avisartikkelen – og om å oversende ham den angjeldende kjennelsen, dersom det skulle vise seg at den likevel eksisterte. På tidspunktet for A's inngivelse av klage til Tilsynsutvalget var denne siste henvendelsen ikke besvart.

X lagmannsrett har senere funnet den angjeldende kjennelsen og oversendt denne til A den 3. mai 2005.

Klager – A – hevder at alt tyder på at lagmannsretten er kjent med at den aktuelle kjennelsen er basert på et uriktig faktum, og at avgjørelsen på tidspunktet for inngivelsen av klagen forsettlig tilbakeholdes av dommer B.

A er forøvrig sterkt kritisk til kommentaren i dommer B's uttalelse i saken om at A har en form som gjør at det å besvare hans brev lett blir lagt til side til fordel for andre oppgaver. A forstår for det første ikke hva som er problematisk med hans form. Dernest påpeker han de alvorlige og kritikkverdige sidene ved en saksbehandling hvor brev fra ham prioriteres sist av de brev som til enhver tid skal besvares

Innklagede – dommer B – opplyser at han ved mottakelsen av A's brev av 14. februar 2005, ba en av lagmannsrettens saksbehandlere undersøke om det fantes en slik avgjørelse som A etterspurte. Saksbehandlerens negative svar ble videreformidlet til A i brev av 21. februar 2005. Dommer B beklager at A ved dette fikk opplysninger som i ettertid har vist seg å ikke være korrekte

Dommer B presiserer at A ikke hadde krav på utskrift av denne kjennelsen. Likevel skulle naturlig nok hans brev av 29. november 2004 og 28. februar 2005 vært besvart på et tidligere tidspunkt, og det beklages at så ikke er gjort. Det vises avslutningsvis til at A har en form som gjør at det å besvare hans brev lett blir lagt til side til fordel for andre, mer presserende oppgaver.

Tilsynsutvalget for dommere ser slik på saken:

Tilsynsutvalget legger til grunn at saken er klar for realitetsbehandling. Slik saken er opplyst, finner utvalget det åpenbart unødvendig å høre partenes muntlige forklaringer, jf domstoloven § 238 andre ledd, andre setning. Ingen av partene har bedt om dette.

Generelt bemerkes at tilsynsutvalget for dommere kan treffe vedtak om disiplinærtiltak dersom en dommer forsettlig eller uaktsomt overtrer de plikter som stillingen medfører, eller for øvrig opptre i strid med god dommerskikk, jf domstoloven § 236 første ledd. Dette krever med andre ord at dommeren kan bebreides.

Det er på det rene at klagerens anmodning av 29. november 2004 til lagmannsretten om å få tilsendt kopi av en kjennelse, først ble besvart av dommer B den 21. februar 2005, etter at han hadde mottatt kopi av A's brev til Høyesterett av 14. februar 2005. I brevet av 21. februar opplyste B at han ikke kunne se at det forelå noen slik kjennelse som beskrevet av A. Først etter fornyet henvendelse fra A av 28. februar 2005, og etter at B 28. april 2005 hadde fått tilsendt kopi av A's klage til Tilsynsutvalget, ble kjennelsen ved brev av 3. mai 2005 sendt A.

Det må presiseres at utvalget overhodet ikke har grunn til å tro at dommer B, slik det er hevdet fra A, forsettlig har holdt kjennelsen tilbake fordi den var "fundert på et løgnaktig faktum". Spørsmålet er om B kan bebreides for ikke å ha behandlet A's henvendelser raskt nok.

Det er rimelig å legge til grunn at en henvendelse til domstolene skal behandles uten ugrunnet opphold. Dersom det vil ta uforholdsmessig lang tid før en henvendelse kan besvares, bør det raskt gis melding om forsinkelsen og årsakene til den, jf til sammenligning reglene i forvaltningsloven § 11 a. Samtidig er det klart at ikke enhver forsinkelse ut over dette, vil utløse disiplinærtiltak. Det må kreves at dommeren subjektivt er noe å bebreide, og at bebreidelsen er av en viss styrke.

Tilsynsutvalget finner det uheldig at det gikk nesten tre måneder fra A's første anmodning, til svar, etter purring, forelå. Selv om anmodningen ikke tilsa noen prioritert behandling, var det grunn til å forvente et svar tidligere.

Tilsynsutvalget trekker ikke i tvil B's redegjørelse om at han forut for brevet i februar gjorde undersøkelser via en saksbehandler, men ikke fant den omspurte kjennelsen. Det er ikke grunnlag for å rette noen bebreidelse mot B i den forbindelse. A's påfølgende brev av 28. februar 2005 inneholdt imidlertid opplysninger som indikerte at det var svært sannsynlig at det fantes en slik kjennelse, og det ga nok etter utvalgets mening en oppfordring til å foreta en ny undersøkelse på et tidligere tidspunkt enn månedsskiftet april/mai.

Selv om det hadde vært ønskelig med en raskere behandling av A's anmodning, har Tilsynsutvalget funnet at det samlet sett ikke foreligger en forsinkelse av et omfang som gir grunnlag for disiplinærtiltak. Utvalget har ved vurderingen sett hen til hvor viktig det så ut til å være for A å få besvart henvendelsen raskt.

Utvalget ser at A har oppfattet B's uttalelse om at A har en form som medfører at det å besvare hans brev lett blir lagt til side til fordel for andre mer presserende oppgaver, som en kritikk av A. Uttalelsen er imidlertid nokså generell og klargjør ikke nærmere hva det er ved A's form som lett medfører nedprioritering.

Tilsynsutvalget vil bemerke at formuleringen er uheldig, men ser ikke at uttalelsen etter omstendighetene er kritikkverdige

Tilsynsutvalget for dommere har etter dette fattet slikt enstemmig

vedtak:

Det foreligger ikke grunnlag for anvendelse av disiplinærtiltak overfor dommer B.

Tilsynsutvalgets vedtak kan ikke påklages etter forvaltningslovens regler. Partene i saken kan bringe vedtaket inn for tingretten ved søksmål. Søksmålsfristen er to måneder etter at partene ble underrettet om vedtaket. Det vises nærmere til domstoloven § 239.